

Нашата коалиција

од Кондолиза Рајс (*Волстрийт Цурнал*, 26.03.2003)

(Оваа колумна од Кондолиза Рајс, Советник за државна безбедност на Претседателот Буш, е објавена во Волстрит Цурнал на 26 март)

Вашингтон. Коалицијата која е моментално ангажирана во тешките, опасни активности за разоружување на Ирак е силна, голема и разновидна.

Речиси 50 држави се решени да го отстранат целото смртоносно, разорувачко и нелегално оружје на режимот на Садам Хусеин. Гледано од перспектива, населението на земјите кои се приклучија на коалицијата изнесува приближно 1,23 милијарди луѓе, со заеднички бруто домашен производ од приближно 22 трилиони американски долари. Овие земји се од сите континенти на земјината топка, и ја претставуваат секоја поголема раса, вера, и националност на светот. И покрај толкавата разноликост на коалицијата, секој нејзин член споделува една заедничка цел. Не бараме ништо помалку од безбедност за нашите луѓе. Многу од членките и самите страдале од терор, и сите ја сваќаат ужасната цена на тероризмот и потенцијално катастрофалната опасност од оружјето за масовно уништување.

Но, битно е дека сите имаат волја да се соочат со најсериозната закана на нашето време - спретата помеѓу отпадничките режими, оружјето за масовно уништување и тероризмот.

Светот виде што се случува кога на земјите кои ги согледале растечките или постоечките закани им недостасува волја да им се спротивстават на истите. Многу пати во изминатиот век - па дури и во минатата деценија - светот не успеа да реагира на време за да спречи криза или да одговори на закана. Некои од членките на сегашнава коалиција мораа со децении да живеат со кобните и страшни последици од тој пропуст.

Некои од нив само што се спасиле од тиранијата наметната во голем дел и токму поради таквиот пропуст. Пред неколку месеци, премиерот на Естонија му кажа на Претседателот Буш дека не му треба објаснување за потребата од спротивставување на Ирак. Неговиот народ живееше во ропство 50 години, зашто големите демократии пропуштија да преземат нешто во 30-тите години од минатиот век.

Членовите на оваа коалиција не пропуштија да делуваат. Тие даваат персонал, услуги и материјали, според своите сретства и стручност. Британската Прва окlopна дивизија ангажира доброобучени ирачки единици на југоисток, и го обезбедува јужното нафтно поле и виталниот пристанишен град Ум Каср, преку кој наскоро ќе пристигаат тони хуманитарна помош. Австралиската морнарица пружа артилериска поддршка на коалициските трупи во Јужен Ирак и го чисти пристаништето на Ум Каср од мини.

Полските специјални сили ја обезбедија клучната ирачка платформа во Заливот. Една данска подморница ја надгледува ирачката шпиунажа и дава навремени предупредувања. Чешките и словачките специјални сили за одбрана од хемиско и биолошко оружје се во Кувант, спремни да реагираат на можниот напад од Ирак со оружје за масовно уништување, на било кој дел од боиштето.

Многу други земји обезбедуваат залихи, логистичка и разузнавачка поддршка, бази и дозволи за прелет, како и хуманитарна и реконструкциска помош. Некои од земјите се волни да му се спротивстават на теророт, но немаат сретства да учествуваат во операциите. Секој пример на поддршка, од секоја земја - без разлика колкава е - помага да се добие оваа војна, и секој од овие примери е ценет.

Со напредувањето на војната и развојот на ситуацијата на теренот, ќе растат улогите на многу коалициски членки. Колку повеќе напредуваат коалициските сили во Ирак, толку поголема ќе биде потребата од разни специјализирани тимови. А подобрувањето на безбедноста ќе овозможи напорте за помош и реконструкција побрзо да навлезат во повеќе делови од Ирак, со уште поброен коалициски персонал кој ги пружа неопходните услуги.

И како што продолжува пошироката војна против теророт и битката против ширење на хемиско, биолошко и нуклеарно оружје, на сите држави ќе им биде потребно, повеќе од кога и да е, да застанат заедно и да се справат со дефинирачките закани на нашето време.

Како и крајот на Студената војна, и крајот на Втората светска војна, така и 11 септември беше еден од релативно ретките потреси кои предизвикуваат трајни тектонски промени во меѓународната политика. Старите сојузништва и почитуваните институции се ставени на проба. Меѓународната заедница може да се справи со овој предизвик, како што им се спротивстави на сличните предизвици во минатото. Коалицијата составена да го разоружа Ирак го покажува патот.

Заедно, решени сме да сториме с# што можеме за да го спречиме Садам Хусеин, или терористите со негово оружје, да го повтори 11 септември во пошироки размери. Продолжувајќи да дејствуваме заедно - и работејќи на тоа да вклучиме што повеќе земји - можеме да помогнеме да се спречат слични или полоши несреќи предизвикани од друг извор, во некое друго време.